

Zaproszenie do zgłaszania uwag dotyczących projektu rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym

(2013/C 227/03)

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w terminie jednego miesiąca od daty opublikowania niniejszego projektu rozporządzenia na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Agriculture and Rural Development
Directorate for Agricultural Legislation
Unit M.2 Competition
Rue de la Loi/Wetstraat 130
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: Agri-State-Aids@ec.europa.eu

PROJEKT ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR .../...

z dnia 5 sierpnia 2013 r.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym

(2013/C 227/04)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Finansowanie publiczne spełniające kryteria art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”) stanowi pomoc państwa i wymaga zgłoszenia do Komisji na mocy art. 108 ust. 3 Traktatu. Jednak zgodnie z art. 109 Traktatu, Rada może określić rodzaje pomocy, które są zwolnione z tego obowiązku zgłoszenia. Zgodnie z art. 108 ust. 4 Traktatu Komisja może przyjąć rozporządzenia dotyczące tych kategorii pomocy państwa. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 Rada zdecydowała, zgodnie z art. 109 Traktatu, że pomoc *de minimis* może stanowić jedną z takich kategorii. Na tej podstawie uznano, że pomoc *de minimis*, przyznana temu samemu przedsiębiorstwu na dany okres, która nie przekracza pewnej określonej kwoty, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107

ust. 1 Traktatu i w związku z tym nie podlega procedurze zgłaszania.

- (2) Komisja w licznych decyzjach wyjaśniała pojęcie pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również kierunki swoich działań w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uważać, że art. 107 ust. 1 nie ma zastosowania, najpierw w swoim zawiadomieniu w sprawie stosowania zasady *de minimis* do pomocy państwa ⁽³⁾, a następnie w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 ⁽⁴⁾ i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 ⁽⁵⁾. Ze względu na specjalne zasady, które stosuje się w sektorze rolnym, a także mając na uwadze ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty pomocy mogłyby spełniać kryteria art. 107 ust. 1 Traktatu, rozporządzenie (WE) nr 69/2001 wykluczyło sektor rolny ze swojego zakresu. Rozporządzenie (WE) nr 1998/2006, które zastąpiło rozporządzenie (WE) nr 69/2001, nadal wyklucza ze swojego zakresu produkcję podstawową produktów rolnych, ale włącza przetwórstwo produktów rolnych i wprowadzanie ich do obrotu do systemu ogólnego.
- (3) Jednakże, ponieważ zdobyte w ciągu lat doświadczenie wykazało, że przy spełnieniu niektórych warunków niewielkie kwoty pomocy przyznawane w sektorze

⁽³⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r., w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r., w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5).

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C z 227 z 6.8.2013, s. 3.

produkcji podstawowej produktów rolnych także mogą nie spełniać kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, Komisja po raz pierwszy ustanowiła przepisy umożliwiające przyznawanie pomocy *de minimis* na tę produkcję w rozporządzeniu (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa⁽¹⁾. Rozporządzenie to obejmuje zarówno produkcję podstawową, jak i przetwórstwo produktów rolnych i obrót nimi.

- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 uchylono ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej⁽²⁾. Na mocy tego rozporządzenia, mającego zastosowanie do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom w sektorze produkcji rolnej, łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej jednemu przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność w sektorze produkcji rolnej została uznana za niespełniającą wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu WE, jeśli nie przekraczała ona 7 500 EUR na beneficjenta w żadnym okresie trzech lat obrotowych lub łącznej kwoty określonej dla każdego państwa członkowskiego, stanowiącej 0,75 % rocznej produkcji w sektorze rolnym.
- (5) Do celów reguł konkurencji określonych w Traktacie przedsiębiorstwem jest każda jednostka wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania⁽³⁾. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że podmioty, które są kontrolowane (prawnie lub *de facto*) przez ten sam podmiot, należy traktować jako jedno przedsiębiorstwo⁽⁴⁾. W trosce o pewność prawa oraz w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych w niniejszym rozporządzeniu należy zawrzeć wyczerpujący wykaz jasnych kryteriów określających, kiedy dwa podmioty lub więcej podmiotów uznaje się za jedno przedsiębiorstwo. Spośród utrwalonych kryteriów służących określeniu „powiązanych przedsiębiorstw” w definicji MŚP (załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 800/2008)⁽⁵⁾ Komisja wybrała te kryteria, które są właściwe do celów niniejszego rozporządzenia. Kryteria te są już znane organom publicznym i powinny być stosowane, wzięwszy pod uwagę zakres niniejszego rozporządzenia, do MŚP i do większych przedsiębiorstw.
- (6) W świetle doświadczeń Komisji w stosowaniu rozporządzenia (WE) nr 1535/2007 maksymalna kwota pomocy w okresie trzech lat może wzrosnąć do 10 000 EUR, a maksymalny poziom produkcji rocznej do 1 %, co nadal gwarantuje, że żaden środek wchodzący w zakres niniejszego rozporządzenia nie wywiera żadnego wpływu

na wymianę handlową między państwami członkowskimi, nie zakłóca konkurencji, ani nie grozi jej zakłóceniem.

- (7) Ze względu na podobieństwa istniejące między przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych i produktów niebędących produktami rolnymi, przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych włączono do zakresu rozporządzenia Komisji (UE) nr .../2013 z dnia [...] r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu do pomocy *de minimis*⁽⁶⁾ (rozporządzenie (UE) nr .../2013 (ogólne rozporządzenie o pomocy *de minimis*)).
- (8) Trybunał Sprawiedliwości orzekł⁽⁷⁾, że z dniem przyjęcia przez Unię aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa, państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalana jest na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych na rynek.
- (9) Niniejszego rozporządzenia nie powinno stosować się do pomocy wywozowej ani pomocy faworyzującej produkty krajowe względem produktów przywożonych. Nie powinno mieć zwłaszcza zastosowania do pomocy służącej finansowaniu tworzenia i funkcjonowania sieci dystrybucyjnej w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (10) Niniejszego rozporządzenia nie powinno stosować się do przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, ponieważ nie należy przyznawać im wsparcia finansowego niewchodzącego w zakres planu restrukturyzacji. Istnieją ponadto trudności związane z ustaleniem ekwiwalentu dotacji brutto dla pomocy udzielanej przedsiębiorstwom tego typu. Aby zagwarantować pewność prawa, należy ustanowić jasne kryteria, które nie wymagają przeprowadzania oceny wszystkich szczególnych cech sytuacji przedsiębiorstwa w celu określenia, czy dane przedsiębiorstwo należy uznać za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji do celów niniejszego rozporządzenia.
- (11) Okres trzech lat brany pod uwagę do celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy *de minimis* należy ustalić łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu danego roku budżetowego oraz dwóch poprzedzających go lat obrotowych.
- (12) W przypadku gdy przedsiębiorstwa działają w sektorze produkcji rolnej, jak również w jednym lub wielu sektorach, w których obowiązują przepisy rozporządzenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 35.

⁽³⁾ Wyrok w sprawie C-222/04 w sprawie *Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Cassa di Risparmio di Firenze SpA* i in., [2006] Zb.Orz. s. I-289.

⁽⁴⁾ Wyrok w sprawie C-382/99 *Niderlandy przeciwko Komisji*, [2002] Rec. s. I-5163.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Dz.U. L z [...], s. [...].

⁽⁷⁾ Wyrok z 2002 r. w sprawie C-456/00 *Republika Francuska przeciwko Komisji*, Rec. s. I-11949.

- (UE) nr .../2013 (ogólnego rozporządzenia o pomocy *de minimis*), przepisy tego rozporządzenia powinny stosować się do pomocy przyznanej w odniesieniu do tych ostatnich sektorów, pod warunkiem że państwa członkowskie zapewniają za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdział działalności lub zróżnicowanie kosztów, by działalność w sektorze produkcji rolnej nie korzystała z pomocy *de minimis*, która nie spełnia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy uniemożliwiające obejście maksymalnych poziomów intensywności pomocy określonych w szczegółowych rozporządzeniach lub decyzjach Komisji. Należy również ustanowić jasne i łatwe do zastosowania zasady dotyczące kumulacji.
- (14) W niniejszym rozporządzeniu nie wyklucza się sytuacji, w której środki nie uznaje się za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu na podstawie innych przesłanek niż te wymienione w niniejszym rozporządzeniu, na przykład gdy środek spełnia warunki testu prywatnego inwestora lub nie wiąże się z przekazaniem środków państwowych.
- (15) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno się stosować jedynie do pomocy *de minimis*, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). Takiego dokładnego obliczenia można przykładowo dokonać w odniesieniu do dotacji, dopłat do oprocentowania, ograniczonych zwolnień podatkowych lub innych instrumentów, które przewidują pewien maksymalny poziom gwarantujący nieprzekroczenie odpowiedniego pułapu. Określenie maksymalnego poziomu oznacza, że tak długo, jak dokładna wysokość pomocy jest nieznaną lub jeszcze nieznaną, państwo członkowskie musi przyjąć, że kwota ta jest równa maksymalnemu poziomowi, aby zagwarantować, że połączenie kilku środków pomocy nie przekroczy pułapu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, oraz zastosować zasady dotyczące kumulacji pomocy.
- (16) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie oraz prawidłowe stosowanie pułapu *de minimis* wszystkie państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Aby ułatwić obliczenia, kwota pomocy przyznanej w innej formie niż dotacje pieniężne powinna zostać przeliczona na ekwiwalent dotacji brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy innych niż dotacje oraz pomocy wypłacanej w kilku ratach należy stosować rynkowe stopy obowiązujące w chwili przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, stopami rynkowymi stosowanymi do celów niniejszego rozporządzenia powinny być stopy referencyjne, określone w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych ⁽¹⁾.
- (17) Pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy. W celu uproszczenia obsługi niewielkich pożyczek udzielanych na krótki okres w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki, jak i czas jej trwania. Z doświadczeń Komisji wynika, że w przypadku pożyczek objętych zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % pożyczki i nieprzekraczających 50 000 EUR oraz udzielonych na okres nie dłuższy niż pięć lat, bądź nieprzekraczających 25 000 EUR oraz udzielonych na okres nie dłuższy niż dziesięć lat, można uznać, że ekwiwalent dotacji brutto jest równy pułapowi *de minimis*.
- (18) Pomocy polegającej na zastrzykach kapitałowych nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna wartość dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*. Pomocy polegającej na zastosowaniu finansowania podwyższonego ryzyka w postaci inwestycji kapitałowych lub quasi-kapitałowych, o której mowa w (nowych wytycznych dotyczących finansowania podwyższonego ryzyka), nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych przedsiębiorstw w ramach środka nie przekracza pułapu *de minimis* dla każdego docelowego przedsiębiorstwa.
- (19) Pomoc polegającą na udzieleniu gwarancji należy uznać za przejrzystą, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie „bezpiecznych stawek” określonych w zawiadomieniu Komisji w odniesieniu do rodzajów danych przedsiębiorstw. Na przykład w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw w obwieszczeniu Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji ⁽²⁾ określono wysokość rocznych stawek, powyżej których gwarancje państwa zostaną uznane za niestanowiące pomocy. W celu uproszczenia obsługi gwarancji udzielanych na krótki okres i zabezpieczających do 80 % stosunkowo niewielkich pożyczek w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę, uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki bazowej, jak i czas trwania gwarancji. Zasady tej nie należy stosować w odniesieniu do gwarancji na transakcje bazowe niestanowiące pożyczki, np. gwarancji na transakcje kapitałowe. Jeżeli gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej, gwarantowana kwota nie przekracza 75 000 EUR, a czas trwania gwarancji nie przekracza pięciu lat, to można uznać, że ekwiwalent dotacji brutto gwarancji jest równy pułapowi *de minimis*. Tak samo jest w przypadku, gdy gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej, gwarantowana kwota nie przekracza 37 500 EUR, a czas trwania gwarancji nie przekracza dziesięciu lat.
- (20) Jeżeli pożyczka lub gwarancja obejmują mniejszą kwotę lub krótszy czas trwania niż te określone w motywach 17 i 19, ekwiwalent dotacji brutto należy obliczyć poprzez przemnożenie ilorazu faktycznej kwoty i maksymalnej kwoty określonej w motywach 17 i 19 przez

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10.

iloraz faktycznego czasu trwania i pięciu lat przez 10 000 EUR. Na przykład wyliczony w ten sposób ekwiwalent dotacji brutto pożyczki w wysokości 25 000 EUR udzielonej na 2,5 roku wynosi 2 500 EUR.

- (21) Bezpośrednio po zgłoszeniu danego środka pomocy przez państwo członkowskie Komisja może zbadać, czy środek ten – niebędący dotacją, pożyczką, gwarancją, zastrzykiem kapitałowym ani środkiem z zakresu finansowania podwyższonego ryzyka pod postacią inwestycji kapitałowej lub quasi-kapitałowych – prowadzi do powstania ekwiwalentu dotacji brutto o wartości mniejszej niż wysokość pułapu *de minimis*, przez co mógłby wejść w zakres niniejszego rozporządzenia.
- (22) Komisja jest zobowiązana do dopilnowania, by przestrzegano zasad pomocy państwa, zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej; państwa członkowskie powinny ułatwiać wypełnianie tego zadania poprzez ustanowienie niezbędnych mechanizmów gwarantujących, że łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z zasadą *de minimis* jednemu przedsiębiorstwu nie przekroczy łącznego dopuszczalnego pułapu.
- (23) Przed przyznaniem wszelkiej pomocy *de minimis* państwa członkowskie powinny dokładnie przeanalizować na poziomie krajowym, czy w wyniku przyznania nowej pomocy *de minimis* pułap *de minimis* i maksymalny poziom krajowy nie zostaną przekroczone oraz czy spełniono inne warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (24) Aby zapewnić posiadanie przez państwa członkowskie dokładnych, pełnych i wiarygodnych danych gwarantujących nieprzekroczenie pułapu obowiązującego w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa podczas przyznawania nowej pomocy *de minimis*, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do ustanowienia centralnego rejestru pomocy *de minimis*, który zawiera dane dotyczące wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez dowolne organy w danym państwie członkowskim. Państwom członkowskim należy pozostawić swobodę w zakresie projektu rejestru oraz decyzji w sprawie właściwego mechanizmu ustanowienia rejestru zgodnie z krajową strukturą konstytucyjną i administracyjną, pod warunkiem że zagwarantują one, iż rejestr umożliwi wszystkim organom publicznym w państwie członkowskim sprawdzenie kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez poszczególne przedsiębiorstwa. Państwom członkowskim należy zapewnić wystarczającą ilość czasu na ustanowienie takiego rejestru.
- (25) Do czasu posiadania przez państwo członkowskie centralnego rejestru obejmującego okres trzech lat, dane państwo członkowskie powinno informować zainteresowane przedsiębiorstwa o kwocie przyznanej pomocy *de minimis* oraz o tym, że ma ona charakter *de minimis* oraz wyraźnie odesłać do niniejszego rozporządzenia. Ponadto przed przyznaniem takiej pomocy zainteresowane państwo członkowskie powinno uzyskać od przedsiębiorstwa oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem lub innymi rozporządzeniami w sprawie pomocy *de minimis*, otrzymanej w danym roku obrotowym oraz w dwóch poprzednich latach obrotowych.
- (26) Aby Komisja mogła monitorować stosowanie niniejszego rozporządzenia i ustalać potencjalne zakłócenia konku-

rencji, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do corocznego dostarczania podstawowych informacji dotyczących kwot pomocy przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli państwo członkowskie poinformowało Komisję, że publicznie udostępnia wszelkie dane wymagane w ramach sprawozdań, państwo to nie powinno być zobowiązane do składania sprawozdania do Komisji.

- (27) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności konieczność systematycznego dokonywania przeglądu jej polityki w zakresie pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Na wypadek gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom w sektorze produkcji rolnej, z wyjątkiem:

- a) pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych na rynek;
- b) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- c) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
- d) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji określonym w art. 2 lit. e).

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do pomocy przyznanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, pomoc taka wchodzi w zakres rozporządzenia (UE) nr .../2013 (ogólnego rozporządzenia o pomocy *de minimis*).

3. Jeżeli przedsiębiorstwo działające w sektorze produkcji rolnej działa również w jednym lub wielu sektorach bądź obszarach działalności, w których obowiązują przepisy rozporządzenia (UE) nr .../2013 (ogólnego rozporządzenia o pomocy *de minimis*), rozporządzenie to powinno stosować się do pomocy przyznanej w odniesieniu do tych ostatnich sektorów lub obszarów działalności, pod warunkiem że państwa członkowskie zapewniają za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdział działalności lub zróżnicowanie kosztów, by działalność w sektorze produkcji rolnej nie korzystała z pomocy *de minimis* przydzielonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „jedno przedsiębiorstwo” do celów niniejszego rozporządzenia oznacza wszystkie podmioty, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków:
- (i) jeden podmiot posiada w drugim podmiocie większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców;
 - (ii) jeden podmiot ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innego podmiotu;
 - (iii) jeden podmiot ma prawo wywierać dominujący wpływ na inny podmiot zgodnie z umową zawartą z tym podmiotem lub postanowieniami w jego akcie założycielskim lub umowie spółki;
 - (iv) jeden podmiot, który jest akcjonariuszem lub udziałowcem innego podmiotu, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub udziałowcami tego podmiotu, większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców tego podmiotu.
- Podmioty pozostające w jakimkolwiek ze stosunków opisanych powyżej poprzez jeden inny podmiot lub kilka innych podmiotów również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.
- b) „przedsiębiorstwa sektora produkcji rolnej” oznaczają przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z produkcją podstawową produktów rolnych;
- c) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 (jeszcze nie przyjętego; zob. wniosek Komisji COM(2011) 416) ⁽¹⁾;
- d) „przetwarzanie produktów rolnych” oznacza czynności wykonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem wykonywanych w gospodarstwach czynności niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;
- e) „wprowadzanie do obrotu produktów rolnych” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży. Sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu;
- f) „przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji” oznacza przedsiębiorstwo spełniające co najmniej jeden z następujących warunków:
- (i) w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, więcej niż połowę subskrybowanego kapitału podstawowego utracono wskutek poniesionych strat; ma to miejsce w przypadku gdy odliczenie poniesionych strat z rezerw (i z wszystkich innych elementów ogólnie
 - uznawanych za część kapitału własnego) prowadzi do ujemnego wyniku przekraczającego połowę subskrybowanego kapitału podstawowego;
 - (ii) w przypadku spółki, w której przynajmniej niektórzy udziałowcy ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za długi spółki, księgowość spółki wykazuje, że więcej niż połowę jej kapitału utracono wskutek poniesionych strat;
 - (iii) przedsiębiorstwo jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego lub zgodnie z prawem krajowym spełnia kryteria objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek swoich wierzycieli;
 - (iv) księgowy stosunek kapitału obcego do kapitału własnego przedsiębiorstwa jest większy niż 7,5;
 - (v) stosunek zysku przedsiębiorstwa przed odliczeniem podatków i odsetek (EBIT) do wskaźnika pokrycia odsetek wynosił poniżej 1,0 przez ostatnie dwa lata;
 - (vi) rating przedsiębiorstwa jest równorzędny CCC + (zdolność do spłaty jest uzależniona od utrzymania korzystnych warunków) lub niższy w ocenie przynajmniej jednej agencji ratingowej zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 ⁽²⁾.
- Do celów akapitu pierwszego lit. f) MŚP, które istnieje krócej niż trzy lata, nie jest uznawane za znajdujące się w trudnej sytuacji, chyba że spełnia warunek określony w ppkt (iii) tej litery.

Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym artykule ust. 2–9 oraz w art. 4 i 5.
2. Całkowita wartość pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu w rozumieniu art. 2 lit. a) w sektorze produkcji rolnej nie może przekroczyć 10 000 EUR w żadnym okresie trzech lat obrotowych.
3. Całkowita skumulowana kwota pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej przez państwo członkowskie w okresie trzech lat obrotowych nie przekracza wartości określonej w załączniku.
4. Pomoc *de minimis* zostaje przyznana w dniu, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo przyjęcia takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym.
5. Pułap określony w ust. 2 oraz krajowy poziom przewidziany w ust. 3 stosuje się bez względu na formę pomocy *de minimis* lub jej cel, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana przez państwo członkowskie jest w całości lub w części finansowana z zasobów Unii. Okres trzech lat obrotowych ustala się poprzez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L z [...], s. [...].

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

6. Pułap określony w ust. 2 i krajowy poziom przewidziany w ust. 3 wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto.

Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa mająca zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

7. Jeżeli z powodu przydziału nowej pomocy *de minimis* pułap pomocy *de minimis* określony w ust. 2 lub krajowy poziom określony w ust. 3 zostałyby przekroczone, nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza pułapu lub krajowego poziomu, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw, nie kwestionując pomocy *de minimis* przyznanej legalnie przed połączeniem lub przejęciem.

9. Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc *de minimis* przyznaną przed podziałem należy przydzielić przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza co do zasady przedsiębiorstwo, które przejmuje działalność, w odniesieniu do której pomoc *de minimis* została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc *de minimis* należy przydzielić proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Obliczanie ekwiwalentu dotacji brutto

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w odniesieniu do której możliwe jest dokładne obliczenie na zasadzie *ex ante* ekwiwalentu dotacji brutto pomocy bez potrzeby przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). Za pomoc przejrzystą uznaje się w szczególności środki pomocy, o których mowa w ust. 2–6.

2. Pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

- a) pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % pożyczki, pożyczka ani nie przekracza 50 000 EUR ani nie została udzielona na okres dłuższy niż pięć lat, lub też pożyczka ani nie przekracza 25 000 EUR ani nie została udzielona na okres dłuższy niż dziesięć lat. Jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż te kwoty lub udzielono jej na okres krótszy, odpowiednio, niż pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek obowiązującego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub
- b) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie stopy referencyjnej mającej zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

3. Pomoc polegającą na zastrzykach kapitałowych uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, tylko jeżeli łączna wartość dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*.

4. Pomoc polegającą na zastosowaniu finansowania podwyższonego ryzyka w postaci inwestycji kapitałowych lub quasi-kapitałowych, w odniesieniu do przedsiębiorstwa docelowego uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, tylko jeżeli kapitał dostarczany każdemu z docelowych przedsiębiorstw w ramach odnośnego środka nie przekracza pułapu *de minimis* dla każdego docelowego przedsiębiorstwa.

5. Pomoc polegającą na udzielaniu gwarancji uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

- a) gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej, gwarantowana kwota nie przekracza 75 000 EUR, a czas trwania gwarancji nie przekracza pięciu lat, lub też gwarantowana kwota nie przekracza 37 500 EUR, a czas trwania gwarancji nie przekracza dziesięciu lat. Jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż te kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek obowiązującego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub
- b) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie „bezpiecznych stawek” określonych w obwieszczeniu Komisji ⁽¹⁾ lub
- c) przed jej wdrożeniem metoda obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji została zatwierdzona w następstwie jej zgłoszenia do Komisji na mocy rozporządzenia przyjętego przez Komisję w obszarze pomocy państwa obowiązującego w danym okresie, a zatwierdzona metoda wyraźnie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

6. Pomoc polegającą na zastosowaniu innych instrumentów uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli instrument określa poziom maksymalny, tak by nie przekroczone obowiązującego pułapu.

Artykuł 5

Kumulacja

1. Dla przedsiębiorstw prowadzących działalność zarówno w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, jak i co najmniej w jednym z sektorów lub obszarów działalności regulowanych rozporządzeniem (UE) nr .../2013 (ogólnym rozporządzeniem o pomocy *de minimis*), pomoc *de minimis* przyznaną z tytułu produkcji podstawowej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* dla innych sektorów lub obszarów działalności regulowanych rozporządzeniem (UE) nr .../2013 (ogólnym rozporządzeniem o pomocy *de minimis*) do pułapu określonego w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia, o ile państwa członkowskie zapewniają za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdział działalności lub zróżnicowanie kosztów, by produkcja podstawowa nie korzystała z pomocy przyznanej zgodnie z tym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Na chwilę obecną w obwieszczeniu Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwowej w formie gwarancji (Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10).

2. Pomocy *de minimis* nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych lub z pomocą państwa dla tego samego środka finansowania ryzyka, w przypadku gdyby taka kumulacja miała przekroczyć maksymalny poziom intensywności pomocy lub kwotę pomocy ustaloną pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu o wyłączeniach grupowych lub decyzji Komisji.

Artykuł 6

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2015 r. powołują centralny rejestr pomocy *de minimis*. Obejmuje on informacje dotyczące każdego beneficjenta (w tym informacje, czy jest to małe, średnie czy duże przedsiębiorstwo oraz sektor działalności gospodarczej (kod NACE na poziomie działu⁽¹⁾ w odniesieniu do głównej działalności), datę przyznania pomocy oraz ekwiwalent dotacji brutto w odniesieniu do wszystkich środków pomocy *de minimis* przyznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez dowolny organ danego państwa członkowskiego. Rejestr zawiera pełne informacje dotyczące wszystkich środków pomocy *de minimis* przyznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. Do czasu posiadania przez państwo członkowskie centralnego rejestru obejmującego okres trzech lat, stosuje się ust. 3.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia, pisemnie powiadamia to przedsiębiorstwo o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* jest przyznawana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku poprzez poinformowanie tych przedsiębiorstw o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy osiągnięto pułap określony w art. 3 ust. 2 i czy nie przekroczono poziomu przewidzianego w art. 3 ust. 3. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie uzyskuje od zainteresowanego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis*, w odniesieniu do której stosuje się niniejsze rozporządzenie lub inne rozporządzenia dotyczące pomocy *de minimis*, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat obrotowych oraz bieżącego roku obrotowego.

4. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dopiero po upewnieniu się, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej danemu przedsiębiorstwu do poziomu przekracza-

jącego pułap określony w art. 3 ust. 2 i poziom przewidziany w art. 3 ust. 3 oraz że wszystkie warunki określone w art. 1–5 są spełnione.

5. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Informacje te zawierają wszelkie dane konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione. Dane dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat obrotowych od daty przyznania pomocy. Dane dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przekazuje Komisji w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu dłuższego okresu określonego we wniosku, wszelkie informacje, jakie uzna ona za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, a w szczególności czy nie zostały przekroczone łączne kwoty pomocy *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innymi rozporządzeniami dotyczącymi pomocy *de minimis*, w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa.

6. Państwa członkowskie co roku przedstawiają Komisji sprawozdania ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdania obejmują:

- łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznanej w danym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w poprzednim roku kalendarzowym, w podziale na sektor gospodarki i wielkość (przedsiębiorstwo małe, średnie lub duże) beneficjentów;
- łączną liczbę beneficjentów pomocy *de minimis* przyznanej w danym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w poprzednim roku kalendarzowym, w podziale na sektor gospodarki i wielkość (przedsiębiorstwo małe, średnie lub duże) beneficjentów;
- wszelkie inne informacje, których wymaga Komisja i które zostaną określone w stosownym czasie przed terminem przedłożenia sprawozdania.

Termin przedłożenia pierwszego sprawozdania, obejmującego rok kalendarzowy 2016, upływa w dniu 30 czerwca 2017 r. Jeżeli państwo członkowskie publicznie udostępnia wszystkie dane wymagane w ramach sprawozdań, państwo to nie jest zobowiązane do składania osobnego sprawozdania do Komisji. Komisja co roku publikuje podsumowanie informacji zawartych w sprawozdaniach rocznych, w tym łączne kwoty pomocy *de minimis* przyznanej przez poszczególne państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Przepisy przejściowe

1. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, przyznana od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 30 czerwca 2008 r., nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym jest zwolniona z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

2. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1535/2007, przyznana od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 30 czerwca 2014 r., nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym jest zwolniona z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelkie środki pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w tym rozporządzeniu można wdrażać w sposób prawomocny przez kolejne sześć miesięcy.

Artykuł 8

Wejście w życie i okres obowiązywania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. i stosuje się je od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 sierpnia 2013 r.

W imieniu Komisji

[...] [...]

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Maksymalna skumulowana kwota pomocy *de minimis* przyznanej dla poszczególnych państw członkowskich przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej, o której mowa w art. 3 ust. 3

Państwo członkowskie	Maksymalne kwoty pomocy <i>de minimis</i> (EUR)
Belgia	76 070 000
Bułgaria	4 349 000
Republika Czeska	48 340 000
Dania	105 750 000
Niemcy	522 890 000
Estonia	8 110 000
Irlandia	66 280 000
Grecja	109 260 000
Hiszpania	413 750 000
Francja	722 240 000
Chorwacja	28 610 000
Włochy	475 080 000
Cypr	7 060 000
Łotwa	10 780 000
Litwa	25 860 000
Luksemburg	3 520 000
Węgry	77 600 000
Malta	1 290 000
Niderlandy	254 330 000
Austria	71 540 000
Polska	225 700 000
Portugalia	62 980 000
Rumunia	180 480 000
Słowenia	12 320 000
Słowacja	22 950 000
Finlandia	46 330 000
Szwecja	57 890 000
Zjednoczone Królestwo	270 170 000